

N^o13 A T O D A N G O S

LAURYNOS STUOKOS - GUCEVIČIAUS
GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Mokyklon sugrįžtam ir prisimindami

Prasidėjus naujiems mokslo metams, ko gero, dažnas, seniau baigęs mokyklą, pamąsto, kaip būtų gera grįžti į mokyklinius laikus, prisimena savo buvusius mokytojus, bendraklasius. O ir mums, dabartiniais mokiniams, labai smalsu sužinoti, kokie įspūdžiai lydi suaugusius, jau savo šeimas sukūrusius ir gyvenime įsibėgėjusius žmones. Taigi, nusprendėme pasmalsauti ir apie mokyklos prisiminimus kalbamės su mūsų Gimnazijos tarybos pirmininku Jonu Jočiu.

Prieš kiek laiko baigėte Širvintų vidurinę mokyklą?

Širvintų vidurinę mokyklą baigiau 1984-aisiais, prieš 32 metus.

Kokį mokytoją iš savo mokyklos pavadintumėte Geriausią?

Žinoma, kad Geriausios mokytojos titulą skirčiau buvusiai savo auklėtojai A. Jakubauskienei, kurios, deja, jau nėra tarp gyvųjų. Galbūt, Ji buvo viena iš tų mokytojų, kurią mes greit išvesdavome iš kantrybės, bet Ji buvo be galo nuoširdi: suprasdavo kiekvieną ne tik kaip mokinį, bet ir kaip žmogų. Pamenu, kai tarnavau Sovietų armijoje (Vokietijoje) su savo geriausiu klasės draugu, ji buvo atvykusi mūsų aplankyti. Laimė yra sutikti tokį mokytoją, kuris taip besąlygiškai mylėtų savo auklėtinius.

Kokius savo mokytojus dar dabar sutinkate mūsų gimnazijoje?

Mokytojų, kurie dar dabar dirbtų, jau nebesutinku. Dažnai sutinku dirbusius man mokantis lietuvių kalbos mokytoją, direktorę Janiną Martinaitienę, rusų kalbos mokytoją Aną Geigalienę, Romą Mikalajūną, Stasę Vaškūnienę, Reginą Jagminienę.

Ar išsipildė vidurinėje mokykloje turėtos svajonės?

Nežinau, ar apskritai galima visas svajones įgyvendinti... Tuomet jų nebeliktų. O ką reiškia žmogus be svajonės? Žmogus be svajonės – tai kaip automobilis su išsikrovusiu akumuliatoriumi.

Ko palinkėtumėte mūsų gimnazijai ir joje besimokantiems mokiniams?

Linkiu gimnazijai išugdyti kuo daugiau žymių asmenybių mokslo, meno, verslo ar sporto srityse. Svarbiausia, kad visada visiems būtų gera ateiti į mūsų gimnaziją: tiek besimokantiems

mokiniams ir dirbantiems mokytojams, tiek jau baigusiems mokyklą.

Ačiū už atsakymus.

Paulina Lisauskaitė, Karolina Jočytė, IIc kl.

Naujos mokyklos skambučiui skambant

Kaip ir kiekvienais mokslo metais, rugsėjį gimnazija sulaukia naujų pirmokų. Jie čia pradeda naują gyvenimo etapą - susipažįsta su naujais dalykais, mokytojais, geriau pradeda pažinti save ir galvoja apie savo ateitį. Mokslo metų pradžia buvo neįprasta – po savaitės sulaukėme naujos pirmokų klasės. Apie gimnazijos naujokų gyvenimą teiraujamės jų naujųjų ir jau, ko gero, pamiltų auklėčių - Violetos Geigalienės –(Ia), Audronės Balčiūnaitės (Ib), Daivos Piškinienės (Ic) ir Rūtos Svelnikienės (Id).

Kaip jaučiatės, kai išlydėjusios abiturientus, tapote pirmokų auklėtojomis?

Jaučiuosi labai gerai, atjaunėjusi. Smagu, kad esam dar kažkam reikalingos, nors ir senstam po truputį. **(Violeta)**

Kiekvienai nauji auklėtiniai yra kažkas naujo. Juk nėra buvę, kad jie ateitų visi vienodi. Atrodo, kad prieš tai pasikalbi su jų buvusiomis mokytojomis, pasitari, lyg ir žinai ko laukti. Bet po vasaros mokiniai ateina tokie pasikeitę, kad ir jų senosios mokytojos nepažintų. Ta nuojauta laukti kažko naujo tikrai priverčia labai gerai jaustis. **(Audronė)**

Buvau truputėlį sutrikusi, nes, kad turėsiu naujus auklėtinius, sužinojau tik rugsėjo antrą savaitę. Dar galvojau apie savo buvusius auklėtinius ir naujų auklėtinių nesitikėjau. Buvo sunku priimti sprendimą, kad vėl turėsiu auklėjamąją klasę, tai buvo netikėta. **(Rūta)**

Jaučiuosi energinga. **(Daiva)**

(Nukelta į 5 psl.)

Redaktorės žodis

Mieli gimnazistai,

ir vėl atėjo ruduo. Pati pastebėjau, kad man šis metų laikas labiausiai glosto širdį. Taip, rudeninė depresija aplanko daugelį mūsų. Bet Jūs tik apsižvalgykite, kiek aplinkui spalvų! O kai dar nudžiugina šilti orai, iš vis nėra ko burbėti. Linkiu nebūti tiems apimtiems pykčio visam pasauliui niurzglams, o būkite tie, kurie džiaugiasi, kad gyvena šalyje, kurioje yra toks žaismingas ruduo. Nesivyniokite į „liūdesio lavašą“, geriau bėkit paspardyti lapų, pašokinėti per balas, o jei jau taip netraukia, užsiplikykite masyvų puodelį arbatos ir pasiimkite į rankas gerą knygą arba „Atodangų“ numerį! Nepamirškime ir mokytojų! Spalio 5-oji juk jų diena! Nepamirškite pasveikinti savo mylimiausių pedagogų!

Kūrybinė grupė: Brigita IIIb kl, Paulina IIc kl., Karolina IIc kl., Marta IIa kl. Justė IIa. kl., Gabija IIa kl., Dovilė IIa kl., Deimantė IIa kl.

Maketavimo darbai: Ieva IIIb kl.

Nuotraukos: Rokas IIIb kl.

Piešiniai: Deimantė IIa kl.

Poezijos puokštė mokytojams

Laukimas

Nelauktas ruduo
Vis suteikiantis sielai
Lauktą ramybę.

Marta, IIa kl.

Rudens spalvos

Ieškau ramybės
Tarp rudens spalvų šiltų,
Bet ji slepiasi.

Justė, IIa. kl.

Tyla

Tyliai skverbias ten
Pro lango plyšelius
Geliantis šaltis.

Gabija, IIa. kl.

Perpetuum mobile

Perpetuum mobile
Visi juda, laikas skuba -
Skamba žėrinčiam mieste.
Perpetuum mobile
Ten palaidota giria
Sutrypta švytuoklės dūžių.
Perpetuum mobile
Skamba žėrinčiam mieste.

Deimantė, IIa kl.

Padovanosiu

Padovanosiu tau saulę
Ir vandenynus visus atiduosiu...
Tik gražink man pasaulį, kur sapnai dar spalvoti...
Padovanosiu tau saulę,
Mylėsiu tave ir nekėsiu...
Gyvenimo vieno per mažą mums bus.
Padovanosiu tau saulę.
Ir vandenynus visus atiduosiu...

Dovilė, IIa kl.

„Atodangu“ klubo narės atidengia studentiško gyvenimo ir išgyvenimo subtilybes

Praėjo tik mėnuo studijų (aš studijuoju italų filologiją), todėl mes su Laura dar nesam išgyvenusios tiek daug, kad galėtume parašyti išgyvenimo bendrabutyje instrukciją. Tačiau vis dėlto galime pabandyti suregzti kažką panašaus iš savo pirmų įspūdžių. Aš gyvenu Saulėteky, „Niujorke“, o Laura – Baltupiuose. Abiem iki fakultetų keletis tolimas, bet visai nesiskundžiam!

Štai ką galiu pasakyti aš:

Keistas jausmas, kai namuose jautiesi labai kietas, tik kepi visokius pyragus, sausainius, o nuvažiavęs į bendrabutį patį pirmą vakarą supranti, kad net sumuštinio užsieti nemoki... Košytės indeliuose, kur tereikia virinto vandens užpilti ir viskas bus paruošta, pasidaro labai mielos ir naudingos, kaip ir griekiai... Nieko, su laiku pamėgsite viską... Tiems, kas nemoka net dujinės įjungti – nesijaudinkite, nes „barake“ yra patikrintas šiek tiek netradicinis kokių nors dešrelių virimo būdas: dešreles sumeskite į virdulį su vandeniu ir tiesiog užvirkite. Tiek jau sugebėsite tikrai, būkit ramūs. Taip ir sriubas verda!

Jeigu susivežę daiktus ir po kelių dienų pamatę, kad daug kas yra nereikalinga, nuspręsite namo parvežti kelis „nereikalingus“ megztinius ar pledus – tai bus didelė klaida. Bendrabutyje tikrai ne pirtis, ypač vėstant orams. Jeigu bendrabutis renovuojamas iš išorės, apšildomas, kaip kad mano bendrabutis „Niujorke“, tai dar tikrai nereikia, kad ten bus baisiai šilta. Net nepuoselėkite vilčių.

Tikėkitės visko ir prisiverskite nebesistebėti. Teks susitaikyti su pačiais įvairiausiais garsais, kvapais ir vaizdais bendrabutyje, kuriame teks gyventi. Teks pamėgti tą pačią muziką, kurios už sienos klausosi jūsų kaimynai, teks išmokti nekreipti dėmesio į nusidainuojančiuosius duše, teks prisitaikyti prie to, kad gyvenimas bendrabutyje prasideda nuo dešimtos vakaro... Ir ne tik! Štai mano aukšte vaikinai arba pamiršta, kad gyvena ne vieni, o su merginomis, arba įsivaizduoja, kad bendrabučių merginos jau yra mačiusios visko...

Juodas humoras. Pats geriausias adaptacijos bendrabutyje būdas. Juokitės iš visko, kas atsitinka ne taip. Jeigu versite dėl kiekvienos smulkmenos, ilgai ten neištempsite. Jeigu grįžę į savo kambarį savo lovą rasite šlapį, o, atrodo, paskutinį maistą suvalgytą, juokitės, kiek lenda. Jeigu liftas pakyla tik septintu bandymu (Saulėtekio al. 8!!!!), nešiokitės knygą. Kol pakilsite iki kokio nors 12 aukšto, kaip kad man reikia, skyrių perskaitysite! Pusę knygos perskaitysite, kai iš ryto bandysite nusileisti žemyn, nes liftas stoja kiekviename aukšte! Na, o jeigu teks lipti į 12 aukštą laiptais, ramiai, juk tikriausiai ir taip mažai judate per dieną, kalorijų sudeginsite. Man labai reikėjo juoktis, kad neapsiverkčiau, vieno penktadienio rytą. Jau ruošiausi eiti link stotelės, kai pamačiau, kad mano striukės kišenė, į kurią buvau įdėjusi telefoną, neatsisega, nes sugebėjau įsegti medžiagos ir užtrauktukas net nepajudėjo. 10 min. stovėjau lauke ir bandžiau atsegti tą nelemtą kišenę, kad galėčiau ištraukti telefoną. Kai supratau, kad nieko nebus, pirma mintis buvo, kad velniop viską, eisiu kur nors ir gerai išsiverksiu, nereikia man to telefono, niekur aš nevažiuosiu... Atrodo juokinga, bet kelios dienos prieš tai buvo ne pyragai, todėl tas užtrauktukas jau paskutinis lašas buvo. Taigi, ką aš padariau? Grįžau į bendrabutį, pasiėmiau žirkles ir prasikirpau kišenę iš vidinės striukės pusės. Labai naudinga iš savęs pasijuokti kartais. Tik reik žvelgti į viską

kūrybiškai ir laisvai :)

Nereikia bijoti persikraustyti į kitą kambarį, jeigu nesutariate su kambariokais ir kažkur kitur yra laisvų kambarių. Iš pradžių atrodo visai nesvarbu, su kuo gyvensi, svarbu, kad yra kur grįžti, o be to, ne tiek jau ir daug laiko tam kambari galbūt planuojat praleisti... Bet net ir nepraleidžiant daug laiko bendrabutyje, kambariokai yra labai svarbus dalykas. Aš šitą mėnesį išgyvenau triviečiame kambarielyje su pirmakurse japonų kalbos studente (japonų!!!) ir antrakurse anglų-ispanų kalbų studente. Su „japone“ kraustomės į kitą kambarį, nors viskas iš pradžių atrodė labai gerai. Aš su abiem sutariu gerai, o jos abi kuo toliau, tuo labiau ėmė nesutarti, tai turbūt įsivaizduojat, kokia puiki atmosfera buvo pas mus...

Štai ką prideda Laura (studijuoja ekonometriją, o ten VISKAS vien matematika!)

1 tips'as kaip išgyventi bendrabutį: Imk visą maistą, kurį tik tau duoda mama, nors ir atrodo, kad nesuvalgysi. Patikėk, prireiks. Jei ne pačiam numalšinti alkio kirminą, kai po paskaitų grįši pavargęs ir gaminti jėgų nebebus, tai iškeisti į matematinės analizės konspektus arba kitus gerus dalykus. O jei penktadienį ir liks kotletukų, prisimink, kad dažniausiai bendrabučiuose egzistuoja šaldytuvų raider'iai :)

Linkėjimai visiems, būsimieji studentai!!

Rugilė (Tuminas valdo) ir Laura

Dešimt tikrai gero mokytojo bruožų

Straipsnio autorė Carrie Lam, Kanados mokytoja, dirbusi mokytoja įvairiose pasaulio šalyse – tarp jų Taivano, Anglijos, Pietų Korėjos ir Kanados – mokyklose.

Šiame straipsnyje ji labai nuoširdžiai, remdamasi savo praktine patirtimi, rašo apie mokytojus, su kuriais teko drauge dirbti ir kuriuos tikrai vertina už tai, kad jie iš tiesų myli savo darbą. Tai žmonės, kurie nori įkvėpti ir kitus pedagogus, kurie visuomet jaučiasi laimingi, nes dirba šį darbą, kurie yra būtent tie mokytojai, pas kuriuos mokytis norėtų kone kiekvienas mokinys. Tai mokytojai, kuriuos užaugę vaikai prisimena visą gyvenimą...

1. PATINKA MOKYTI

Mokyti vaikus – daug džiaugsmas ir pasitenkinimas savo darbu (nors drauge tai ir daug pastangų reikalaujanti bei sekinanti veikla). Tapti mokytoju reikėtų tik tiems, kurie myli vaikus ir ketina dovanoti jiems savo širdį. Visai kitoks rezultatas bus pasiektas tuomet, jei jūsų atsidavimas ir aistra mokytojo darbui bus juntamas kasdien ir kiekvienam. Kuo nuoširdžiau mėgautės kiekviena akimirka!

2. NULEMIA POKYČIUS

Sakoma, jog „įgyjant didelių galių, tenka ir didžiulė atsakomybė“. Mokytojas turi suvokti šiai profesijai tenkančią didžiulę atsakomybę ir niekuomet apie ją neužmiršti. Vienas iš mokytojo uždavinių turėtų būti siekis pakeisti savo mokinių gyvenimą. Kaip tai padaryti? – Tiesiog reikėtų leisti vaikams pasijusti jūsų klasėje ypatingiems, saugiems ir užtikrintiems. to reikia? – Dėl to, kad mokytojai nežino, ką jų mokiniams tenka patirti, išgyventi, pajusti būtent tą dieną, prieš jiems peržengiant mokyklos slenkstį, kas jų laukia namie po pamokų.

3. SKLEIDŽIA POZITYVIĄ ENERGIJĄ

Jūsų šypsena nuostabi, todėl kuo dažniau šypsokitės. Suprantama, jog savo asmeniniame gyvenime jums tenka susidurti su sunkumais, tačiau, žengdami per klasės slenkstį, palikite visa tai kitapus durų, nes jūsų mokiniai yra verti kur kas daugiau, negu sulaukti jūsų nesėkmių atgarsių. Mokytojai – taip pat ir aktoriai. Net jei ši diena jums nesėkminga, išmokite būdami su mokiniais save valdyti, leiskite vaikams manyti, jog esate superherojus (o dėl to jūsų diena tikrai taps šviesesnė!). Atminkite, kad teigiama energija užkrečiama, todėl ją ir skleiskite.

4. GEBA MEGZTI IR PALAIKYTI ASMENINIUS RYŠIUS

Pažinkite ir domėkitės savo mokiniais. Nepamirškite ir vaikams atskleisti, kuo domitės patys. Be to, svarbu išsiaiškinti, kaip vaikams patinka mokytis, tuomet suprasite, kaip kiekvienam parinkti tinkamiausią mokymo metodą. Raskite bendrą kalbą su mokinių tėvais. Taip pat pasistenkite labiau asmeniškai pažinti savo kolegas mokytojus. Pasijusite daug laimingesni, jei jusite palaikymą tiek pačioje mokykloje, tiek ir už jos ribų.

5. DIRBA SU ŠIMTAPROCENTINIU ATSIDAVIMU

Nesvarbu, ką darote, visuomet atsiduokite visu šimtu procentų. Dirbkite savo darbą, nes jums patinka mokytis vaikus, o ne dėl to, kad tai jūsų pareiga. Darykite tai, kad įkvėptumėte kitus. Dirbkite taip, kad jūsų mokiniai kuo geriau suprastų ir įsisavintų tai, ko mokote. Niekuomet nepasiduokite, nenuleiskite rankų ir stenkitės iš visų jėgų, – tai ir yra viskas, ką galite padaryti.

6. GEBA ORGANIZUOTAI DIRBTI

Niekuomet neuždelskite, kai reikia įvertinti mokinių darbus ar juos registruoti. Visuomet stenkitės viską atlikti laiku, kad krūvos sąsiuvinių nesusikauptų galvą siekiančiomis kaugėmis! Svarbu organizuotai ir iš anksto planuoti darbus. Po ranka turėkite užrašinę, kad tuojau pat galėtumėte pasižymėti galvoje kilusias įkvėpiančias mintis. Tuomet parenkite planą, kaip tas mintis paversti tikrove.

7. NETURI IŠANKSTINIO NUSISTATYMO

Jūs, mokytojus, kartas nuo karto stebi, vertina ir kritikuoja. Užuoť jautėsi įžeisti, užsigavę, kai kas nors išsako pastabas priimkite kritiką be išankstinio nusistatymo ir kurkite veiksmų planus. Nėra tobulų žmonių, o galimybių tobulėti visuomet yra. Juk pasitaiko, kad kiti geba pamatyti tai, ko nepavyksta patiems. Svarbu nuolatos reflektuoti, apmąstyti, kaip dirbate, kaip patys mokotės iš pasitaikančių klaidų, turimų silpnybių. Svarbiausia jas išvysti ir įveikti.

8. KELIA REIKALAVIMUS

Nuo pat pirmųjų minučių pasistenkite, kad mokiniai suprastų, kas yra priimtina, o kas ne. Priminkite mokiniams, kaip norėtumėte su jais dirbti, kad jaustumėtės patenkinti rezultatais. Esate mokytojas, kuris siekia, kad jo mokiniai stengtųsi iš visų jėgų ir pateiktų kuo puikiau atliktą darbą. Geriausių rezultatų galite tikėtis tik tuomet, jei daug dėl to stengiatės patys.

9. IEŠKO ĮKVĖPIMO IR JĮ RANDA

Tikrai gerai dirba tas mokytojas, kuris nestokoja kūrybiškumo. Tai anaipol nereiškia, jog viską visuomet būtina pradėti nuo pradžios! Ieškokite įkvėpimo kuo įvairiausiuose šaltiniuose – knygose, „Pinterest“, „YouTube“, „Facebook“, tinklaraščiuose – bet kur!

10. NEVENGIA POKYČIŲ

Gyvenime ne visada viskas vyksta pagal planą. Būkite lankstūs, leiskitės nešami pokyčių srovės. Užuoť pergyvenę dėl pasikeitimų, sutikite juos išskėstomis rankomis ir parodykite, kad puikiai gebate įveikti bent kurį pokyčių savo gyvenimo kelyje vingį!

Baigiamasis straipsnio autorės žodis: „Kiekvienoje situacijoje galima rasti ką nors gero, bet tai priklauso tik nuo jūsų. Laikykite aukštai iškeltas galvas ir sėkmingai dirbkite mokytojo darbą, nes jums patinka mokytis!“

Interviu su direktoriaus pavaduotoja ugdymui

Lina Janickaite

Ar pamenate savo pirmąją mokytoją? Kokį įspūdį ji Jums paliko?

Neišdildomą. Mano pirmoji mokytoja buvo mano mama... Sunkoka būtų pamiršti. Visų klasiškų namų darbus darydavo tėčiai, mamos, o man tik močiutė, ir tai slapta nuo mamos...

Kokios savybės yra būtinos renkantis pedagogo profesiją?

Manau, kantrybė, savitvarda, psichologijos ir dalyko žinios... Ir dar daugybė kitų savybių, kurių savyje kartais nerandu...

Jeigu galėtumėte grįžti atgal ir pradėti viską iš naujo, rinktumėtės tą patį kelią ar kokį kitą?

Netikiu, kad kas nors grąžintas atgal darytų ar kalbėtų visiškai tą patį... Gal tai fantazijos stoka, bet aš žinojau, kad noriu būti mokytoja. Neturėjau labai daug alternatyvų, o ir tas kelias atmečiau, neradusi atsakymo į klausimą „O kai baigsiu studijuoti, kas tada?“... Manau, jeigu grįžčiau atgal, net ir turėdama dabartinę patirtį, pasirinkčiau tą patį... Tik gal dabar IT būtų įrašyta pirmu numeriu...

Kokia mokytoja siekiate būti?

Ta, kuri dienos pabaigoje gali sau pasakyti, padariau viską, ką galėjau...

Šiaip negaliu atsakyti, kokia mokytoja siekiu būti, ar koku žmogumi... Nesu ta, kuri gali save užprogramuoti gerai dienai ar konkrečiam tikslui... Stengiuosi į viską žiūrėti paprasčiau... Būna situacijų, po kurių belieka savęs paklausti: „Na, išsitaškei... tai kada atsiprašinėsim?“ Tokiais momentais suprantu, kad man nepatinka būti tokiai, kokia tuo metu esu, nebenoriu taip jaustis ar taip toliau elgtis. Ir kitą kartą, jei pavyksta, panašioje situacijoje stengiuosi elgtis kitaip... Mano, kaip mokytojos, tikslas, atsižvelgiant į situaciją siekti maksimumo, nekartojant tų pačių klaidų. O tai nelengva ir ne visada pavyksta.

Ar dirbant tokį darbą nevargina rutina, ar nebūna nesėkmės dienų? Kaip įveikiate sunkumus?

Tikros, juodos rutinos mokytojo darbe, manau, pajusti neįmanoma. Atsiranda vis naujų ir naujų problemų... Mokiniai keičiasi... Pačiai tenka keistis... Nėra kada pajusti rutinos. O nesėkmių, nuovargio, nusivylimo mokytojo darbe neišvengsi, nebent nieko nesiektum, nesitikėtum ir nelauktum... jei nustočiau ko nors tikėtis, būtų pats metas keisti darbą. Kažkada juodų dienų išgyvenimui reikalingų priemonių sąrašas buvo netrumpas, bet dabar beliko: muzika, poilsis, veiklos pobūdžio keitimas... Reikalavimai vienas—priemonė turi padėti atsitraukti į šalį, išvalyti galvą ir į viską pažvelgti iš naujo.

Ačiū! Geros dienos! :)

Brigita Sližauskaitė, IIIb kl.

Ar gaunate naujos patirties iš kiekvienos laidos auklėtinių?

(Atkelta iš 1 psl.)

Be abejo. Tik šįmet, su naujais auklėtiniais, dar nespėjom kažko daug nuveikti. Klasės valandėlių mažai, ir renginiuose nedalyvavom visi kartu. Matyti, kad vaikai draugiški, motyvuoti, imlūs. Labai laukiam krikštynų. **(Violeta)**

Visuomet. Negalėtum dirbti mokytoja, jei kiekvienais metais nepasiimtum kažko naujo: optimizmo, naujo požiūrio į gyvenimą, mokslą, aplinką. Kartais pagalvoju: ar mokiniai iš manęs daugiau mokosi, kaip iš auklėtojos, ar aš iš jų? **(Audronė)**

Iš tikrųjų jau supratau, kad jaunoji karta labai sparčiai keičiasi: tampa labiau bendraujantys, atviresni. Nori ir geba dirbti komandoje. Turbūt tai su kiekviena laida ryškėja. **(Rūta)**

Nežinau. Keičiasi vaikai, keičiasi jų mąstymas, visko jie nori čia ir dabar. Tai tikiuosi, kad ir man užteks tos energijos suspėti kartu su jais. Išmoku „bėgti“ kartu su jais. **(Daiva)**

Pradėjote ruošti svarbiausius pirmųjų šventei – krikštynoms?

Jau pradėjom, labai laukiam (*šypsosi*). **(Violeta)**

Ir dar kaip! Kaip aš suprantu, mano mokiniams dabar čia pats svarbiausias darbas. Nuo pat rugsėjo pradžios auklėtiniai reikalauja rakto į aktų salę, ruošiasi, repetuoja. Krikštynos – rūpestis, nustūmęs visus kitus reikalus toliau. Per klasės valandėlę net uniformų klausimas nebuvo toks aktualus kaip krikštynos (*juokiasi*). **(Audronė)**

Žinoma, kad pradėjom. Jau ir temą žinom, ir scenarijų turim, dabar beliko repetuoti. Labai laukiam krikštynų. **(Rūta)**

Temą jau žinome ir po truputį ruošiamės (*šypsosi*). **(Daiva)**

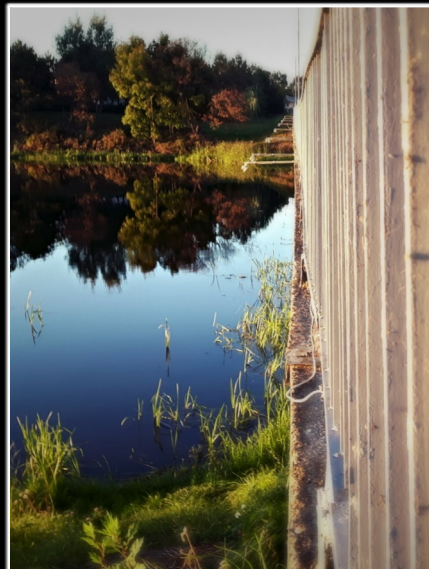
Karolina Jočytė ir Paulina Lisauskaitė IIC kl.

16

16

16

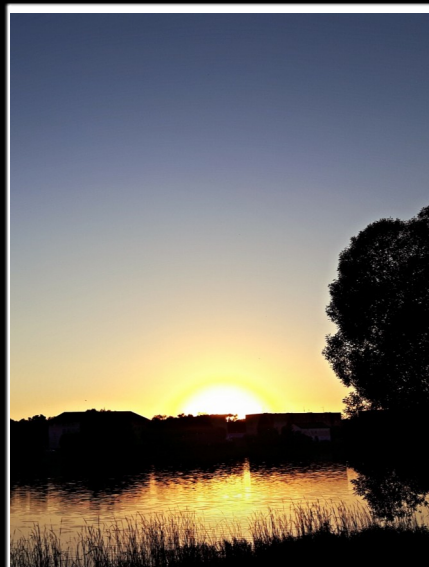
16

15

15

15

15

14

14

14

14

Piešiniai Deimantės Stankevičiūtės, IIa kl.

Nuotraukos Roko Štikano IIIb kl.